

Forfatter: Bording, Anders

Titel: SAa lader Himlen nu den glade dag oprinde

Citation: Bording, Anders: "SAa lader Himlen nu den glade dag oprinde", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 123. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid86971/facsimile.pdf>
(tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

VI Digte til kongehuset

123

54.

[1]

[Den Cimbriske Nordens
Frydeskrig
ofver den Stoermægtigste och Høybaarne Koning
Koning C HRJ STJAN
den Femte/
Konge til Danmark oc Norge/ de Wenders oc Gothers/ Hertug
udi Slesvig/ Holsten/ Stormarn och Dytmersken/ Grefve udi
Oldenborg och Delmenhorst/
Der hans Majestæt til sit Kongelige embede bleef
Salvet och indviet.]

- [2] SAa lader Himmel nu den glade dag oprunde
Som voris Cimber Egn til æwig æres minde
Maac skrifve billigen iblant de dages rad
- [4] Hves nafn med pærlé stjl er sat paa gylden blad
Det er den ædle dag, som lofver och tilsiger
At al Lyksalighed i disse Nordens Riger
Skal efter felgis ynsk och bæn rodfæste sig
- [8] Och staæ for os i vext och blomstres yndelig
Hvo kand ey fatte Moed? hvo vilde sig ey glæde
Naar hand fornemmer den paa Konge stœl och sæde
Blant Jordens Hæddinger och hayc Kongers tal
- [12] Som hand næst Himmelns hjælp alt det adnyde skal
O ædle Kongers øt o Potentaters Krone
O stoere Christian hves Herredom och throne
- [16] Den u-forfalskte dyd har self lagt grundvol til
Och Lykkens gunst, fra sleet til anden fremme vil
Den gyldne Phœbus med sin klare glands och lue
Fremtræder præctelig paa Firmamentens bue
Men du dit folkes Soel, med sterre majestæt
- [20] Bekronet træder frem, end nogen før har seet
Hvad er din færd herojsk! hvor yndelig frembryder
Din naadis hældighed! och dig din krone pryder
Som ingen Konge før i Danmarck har for dig
- [24] Med slig en magt och ret paataget arfvelig

- [4] Ey nogen uden Gud som er al visdoms Herre
 Har kronet dig med den: hvorfor hand och skal være
 Tilstede self hos dig med visdoms kraft och aand,
 28 Och dig med gode raad och anslag gaae til haand.
 [3] De rige steenes glands och pract som den med praler
 For alle Jordens Folk betegner och afmaler
 At dine dyders værd skal gjøre Dansken gafn
 32 Och skaffe dig et klart och herligt efter-nafn
 [4] Den dyrebare malm som den ved ildens hue
 Er gjort och drefven af, og gifver at beskue
 Dit hjertes trofasthed hvor paa dit Folk och Land
 36 J nødens haarde tid sig fast forlade kand.
 Din Konge Spjor och stal som er saa ret och lige
 Betegner at du vilt fra Retten aldrig vige
 Men domme Landet med retfærdighed och see
 40 vel nøye til, at hver kand Low och lige skee
 Du med dit blanke Sverd ret som en aarlogs Kæmpe
 forsekrer os at du skalh deris vaaben dempe
 Som os paafore vold, och est for os til strid,
 44 Trods hvem det er i mod, behjertet allen tid.
 [5] Det gylden æbles bold som och din haand bepryder
 Din Kongelige magt och herredom betyder
 Som rekker ofver Land och ofver sa[]jen Sø
 48 Saa dig maac tjene self den sidste Thules Øe
 Din purpur rede dragt med Kroner stukken ofver
 Som du dig har i ført tilsiger fast och lover
 At du til alle dem som under Kronen staae
 52 Vilt hafve Kjærlighed och brændendis attraa.
 Ved Salfvens ædle saf som ofver dig udgydes
 Dit milde hjertes art och egenskab udtydes,
 Som er, i mod en hver af os at lade see
 56 Din naades høye gunst, och miskundhed betee.
 Ja hvad mand seer paa dig och hvad som du begynder
 til Lykke tegner sig och frydelig forkynder
 At du med største løf och pris dit Fædeland
 60 Igen skalst fører til sin ærfelds værd och Stand
 [6] Dit ansigt lige ved en Engels ansicht lignes
 Och derfor af en hver tilbedes och velsignes

VI Digte til kongehuset

125

- Din munds befalning er ret dydens rette snoer
 64 Dit hjertes øyemerk er felgis fred och floor
 Hvo vil ey gladelig til Jorden need sig neye,
 For dig, som værdig varst, en gandske Jord at eye?
 Hvo vil ey dig ansee for Himlens Sendebud,
 68 Som Himlen æret self, och kalder Jordens Gud?
 [7] Lad andre Rigers Folk, af fryct for magten, gjøre,
 Hvad dennem settes for, af den som de tilhøre,
 Din milde medfart os saa vel at lokke veed,
 72 At vi maa frycte dig af idel kjærlighed.
 [6] Hvo skulde trettes ved hørsommelig at lyde
 Saa from en potentat, Hvem skulde det fortryde
 Saa stoor och priselig en Konges Helte moed
 76 at styrke troligen med eye lii och blood.
 Ja, gjerne, Ja: Hvad ej med samlet haand och stemme
 Din Naade svoret har, ret aldrig vi forglemme
 [7] Før skal den klare Soel i norden gange need
 80 End nogen skal af os modgaae sin troskabs eed
 Før skal vor salte Belt til aggerland omvendes
 Och striden Øresund i brand och lue tændes
 End Dansken glippe skal i nogen af alt det
 84 Som hand dig skyldig ej af arfve-plet och ret.
 O at din herlighed maad dag fra dag forfremmes
 Och al lyksalighed i din Palads fornemmes
 Blif mandelig, och saa som David, Seyer-rjg.
 88 Blif Salomon i magt, forstand och øre lig.
 [8] Vel vorde derfor dig, o Milde Landsens Fader,
 Som kongers Konge self til Konning salive Lader,
 Och hellige ved sin Prophet, hvis læbres oerd
 92 Hand ey tilstede skal, at felde need paa Joerd.
 Vel vorde dig, naar du dig i raadstuen finder.
 Vel vorde dig, naar du dit Kæmpe sverd opbinder.
 Vel vorde dig, naar du for os gaar ud och ind.
 96 Vel vorde dig, i hvad du fatter dig i Sind.
 Din største hjertens lyst er Enkens graad at spare
 Din mund er villig den betræ[un]gtet vel at svare
 Din lyst er hjelperig at findes aldenstund
 100 Din haand i mod en hver er gafve-mild och rund.